

янитѣ необходимитѣ черковнослужители. Затова, на ученицитѣ сж били преподавани само църковнитѣ книги: псалтиря часослова (паустыицата), евангелието, светцето и съвсемъ малко смѣтане и писане. Последното е ставало съ църковнославянски букви.

Това положение. т. е. изучаването на църковнитѣ книги и писането съ църковнославянски букви е траяло, както ще видимъ по-сетѣй, чакъ до срѣдата на 40-тѣхъ години на 18 вѣкъ, когато, съ построеното съ средствата на Хаджи Стояна училище, се туря край на килийното обучение и последното взема по-вече свѣтски, отколкото духовенъ характеръ.

* * *

Като на пръвъ учителъ въ Севлиево, историята на учебното дѣло посочва на калугера отъ Рилския манастиръ Никифоръ, който отначало училъ децата въ кжщата на попъ Недя ¹⁾, а по-сетве — въ тая на дѣда Лазара Бояджията. И дветѣ кжщи сж се намирали на изтокъ отъ църквата „Св. Пророкъ Илия“.

Кои учители сж учили преди калугеръ Никифора, както и какъвъ е билъ живота на тоя пръвъ запаметенъ учителъ — затова историята на Севлиевското училище мълчи: всичко е забулено въ непроницаемъ мракъ и тъмнина. Единственото нѣщо, което се знае за последния, то е, че калугеръ Никифоръ е училъ децата на севлиевци приблизително отъ 1810—1818 г.

Следъ калугеръ Никифора учителъ въ града става Пенчо Димовъ ²⁾, който е билъ и първия свѣтски учителъ т. е. мирянинъ. Последниятъ е училъ питомцитѣ си въ собствената си кжща, днесъ домъ на покойния Димитъръ Симеоновъ Бояджиевъ. Следъ като се увеличилъ, обаче, броя на ученицитѣ му, вследствие на което собствениятъ му домъ се оказалъ недостатъченъ да ги побере, църковнитѣ епитропи били принудени да направятъ за целта специална килия. Такава тѣ построили съ църковни средства презъ 1820 год. на източния край на църковния дворъ, срещу олтара.

Какво е било числото на ученицитѣ на Пенча Ди-

¹⁾ Днесъ градина на Хр. Хр. Спиридоновъ.

²⁾ Пенчо Димовъ е роденъ въ края на 18 вѣкъ въ Севлиево а умрълъ презъ 30-тѣхъ години на миналия вѣкъ.